૭૮૬

હીન્દુસતાંકી મશહુર મારૂફ કવ્વાલીકી કવ્વાલીયાં
ગજલે દરજ હુય

ગઝલે હિન્દ

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તાઃ—કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ.
ઠે૦ ટાવર રોડ, અલાયાની વાડી સામે—સુરત.

કીંમત ચાર આના.

હીન્દુસતાંકી મશહુર મારૂફ કવ્વાલીકી કવ્વાલીયાં
ગજલે દરજ હુય

ગઝલે હિન્દ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:-કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઇ
ટાવરરોડ, અલાયાની વાડી સામે-સુરત.
સુરત બરાનપુરી ભાગળ, ભાજીવાળી પોળમાં આવેલા શ્રી અનાવિલ:
બંધુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપી.

કીમ્મત ચાર આના.

હરા દીનકે સરવરને કીયા.

આમે રેહમતકા ભી છીડકાઓ પયગમ્બરને કીયા
મોતેબર હૈ યે રિવાયત જો સુનાતા હું મંય
શાને ઇસ્લામકી દેખો તો દીખાતા હું મંય
સારી મેહફીલકો અભી વજદમેં લાતા હું મંય
નઝમ ઇસ ક્રાસસએ દીલ સોઝકો અખતરને કીયા
એક દીન મસજીદે નબવીમેં શહે-કૌનો મકાં
કર રહે થે વોહ બીસ્મીલ્લાહકી તારીફ બયાં
પોંચી તકદીરસે એક લડકી યહુદીકી વહાં
ઉસકે દીલમેં યે અસર હુબ્બે પયમ્બરને કીયા
દેખી જબ આને યે હાલત ઉસે સમજાયા બહોત
બાપ ઝાલીમ થા ઉસે ઓરભી તેશ આયા બહોત
કરકે શમશીર બરેહના ઉસે ધમકાયા બહોત
તંગ ઉસ લાડલી બેટીકો સિતમ ગરને કીયા
ભરકે ગુસ્સેમેં વો બેરહેમ સિતમગર બોલા
મારી જાએગી જો બિસમિલ્લાહપર અબ લબ ખોલા
કત્લ કરનેકે લીએ બેટીપે ખંજર તોલા
ખુબ બનત ઓ યે દુખતરસે બદ અખતરને કીયા
બોલી દુખતર કે યે કલમા હે મેરી જાનકે સાથ

મુઝસે હરગીઝ ન છુટેગા કીસી મમનુનકે સાથ
બાદ મેંને કીયા ઇસકો બડે અરમાનકે સાથ
અબ મુસલમાન મુઝે મેરે મુકદદરને કીયા
સર મેરા કાટ્લે મુઝકો નહી સરકી પરવાહ
કુછ તેરે માલકી ખવાહીશ હય ન ઝરકી પરવાંહ
તુઝસે મતલબ હે ન મુઝકો તેરે ઘરકી પરવાહ
અબતો બેચેન મુઝે ઇશ્કે પયમ્બરને કીયા
બે ને બીસમિલ્લાહકા અન્ન કર દીયા બેકલ મુઝકો
સીન ને ઇશ્કકી પેહનાઈ સલાસીલ મુઝકો
મીમસે જામ મોહબ્બતકા પીલાયા મુઝકો
અબ કરમ મુઝપે મેરે સાકીએ કવસરને કીયા
કત્લ કરનેકો જો અબ બેટીપે લાયા ખંજર
દરતા બરતા યે કહા બીબીને સુન અય શૌહર
રહમકર ઇસને તો મરનેહીપે બાંધી હય કમર
ઇસકા વહેશી કીસી ચલતે હુવે મંતરને કીયા
મારકર જાનસે તુ ઇસકોભી રૂસવા હોગા
લોગ ચર્ચેમેં બોહોત સારેમે ચરચા હોગા
રખકે તોહમત જો તુ મારેગા અચ્છા હોગા
રાએ બીબીકી જો પાઇ તો શૌહરને કીયા
દી અંગુઠી ઉસે ઓર યે લડકીસે કહા
યે અમાનત હય ઇસે રખના હિફાઝતસે ઝરા
કી ખ્યાનત તો મીલેગી તુઝે માકુલ સઝા
દીલસે મંઝુર ઉસી બાતકો દુખતરને કીયા

પડકે બિસ્મિલ્લાહ ઉસે જેબમેં રખકર સોઇ
તાકે બાબાકી અમાનત ન ચુરાએ કોઇ
બાપને શબકો ચુગઇ તો વો ઇતના રોઇ
ચશ્મ ગિરયાં બહોત રકે સમુંદરને કીયા
પડકે લાહોલવલા કુવવતા ઇલ્લા બીલ્લા
બોલી રો કરકે અંગુઠીકો મંગા બીસમીલ્લા
બાપકે ઝુલ્મો સીતમસે તુ છુડા દે અલ્લાહ
કયા કહુંગી જો તલબ મુઝસે સતમગરને કીયા
ચુંકે વો તાકમે થા શબકો ઉઠા બીસ્તરસે
કામ ચુપકે યે કીયા કુછ ન કહા દુખ્તરસે
લે ગયા સાફ અંગુઠી કો ચુરા કર ઘરસે
ગર્ક દયયામેં ઉસે જાકે સીતમગરને કીયા
લોટા દરયાસે તો ફીર અપને અઝીઝમેં ગયા
જોડકર હાથ યે હરકૌમી બીરાદરસે કહા
મેરે ઘર શામકો એક ધુમકા જલસા હોગા
સબકી દાવત હય યે ઉસશુમ બદ અખતરને કીયા
હુકમે શવહર સે કીયે બીબી ને ખાને તૈયાર
રખ્યે બા કાયદા મુસગીવ મુઃબ્બે વ અચાર
સિરફ મછલી હી નથી ઇસલીએ પહોંચા બાઝાર
મોલ મછલીકા મછે રેસે મછંદરને કીયા
લાકે બાઝારસે મછલી ફીર દુખ્તરકો દીયા
મેરી ખવાહીશ હે કે તુ બહદ કબાબ ઇસકે બના
ખાકે તરીફ કરેં સબ યે કમાલ અપના બતા

તુઝકો હર કામમેં પુખતા તેરી માદરને કીયા
જુ હીં મછલીકા શિકમ ચાક કીયા હૈ ફીલ ફોર
નજર આયા ઉસે કુદરતકા તમાશા કુછ ઓર
સાફ રખ્ખીથી અંગુઠી વો અનામતકી બતોર
બાદ અઝાં જેબમેં દાખીલ ઉસે દુખ્તરને કીયા
અલ ગરઝ ખાચુકે જબ સારે યહુદી ખાના
પુછા હર એકસે બતલાઇએ કયા ઇસકી સઝા
સબ યે કહને લગે કે કતલ હય લાઝીમ ઇસકા
યે બુરા કામ હે જો આપકી દુખતરને કીયા
ચાર પંચો મેં યહુદીને યે લડકીસે કહા
મેંને કલદીથી અંગુઠી જો તુઝે વો અબલા
પડહકે બીસમીલ્લાહ નીકાલીવો અંગોઠી ઉસજા
ઉડ ગએ હોશ તઆજજુબ સા બદ અખતરને કીયા
પુછા બેટીસે કે અબ બતા મુઝે યે ભેદકી બાત
મય તો ડાલ આયા થા દરયામે જોથી કલ કી રાત
સચ બતા મુઝકો લગી કયરે ભલા તેરે હાત
યે બતા કામ તેરા કોનસે રહે બરને કીયા
હંસકે કહેને લગી સુન અય ખરે બેદુમ ઓ બેલ
કામ લવંડીકા હુવા હે યે મોહમ્મદ કી તુ ફેલ
ઉસકે ગુન હોનેસે આયા ન મેરે આંખપે મૈલ
મેરી હાલત પે કરમ મેરે પયમબરને કીયા
જબ સુના ઉસને યે લડકી કા જવાબે માકુલ
તબ લગા કહેને યે બેટીસે બહોત હોકે મલુલ

સચ કહા તુને મુજે દીન હય અહમદકા કબુલ
અબ મુસલમાન મુજે દીનકે રહેબરને કીયા
બોલા બેટીસે મબારીકા તલબગાર હું મંય
બખશદે મેરી ખતાકો કે ખતા વાર હું મંય
આજસે દીન મોહમ્મદકા તલબગાર હું મંય
મેરે રગ રગમે અસર હુબ્બે પયગમ્બરને કીયા
બાગ ઇસલામ હરા દીન કે સરવરને કીયા

નઇ ગઝલ. ગઝલે મનઝર.

મદદે ઇશ્કમે નઝરોંસે ગીરા જાતા હું.
બે-બહા મોતી હું મટ્ટીમે મીલા જાતા હું.
ઓ કહો જો કભી ભૂલેસેભી યાદ ન કરે,
એક મેંહી હું કે તુમપેહી મીટા જાતા હું.
કુચ્છ દીનો ઓર તસવ્વુર તેરા કર લેને દે,
રફ્તા રફ્તા તેરી તસ્વીર બના જાતા હું.
રોઝ કહતે થે કે મહેફીલસે ઉઠા દુંગા તુઝે,
લીજીએ આજ મેં દુનિયાસે ઉઠા જાતા હું.
છીનકર દીલ મેરા વોહ શોખ લીગે જાતા હય,
દીન બહાદે સરે બાઝાર લુટા જાતા હય.
ઉસ મસીહાસે કોઇ જાકે યે કહે દે મનઝર,
ઓ! ખુદાકે લીયે જલદી મેં મરા જાતા હું.

નઈ ગઝલ.

મહેરખાં હો જાયંગે દર્દે જીગર હોને તો દો,
ખુદ ચલે આયંગે નાલોં અસર હોને તો દો,
જાન કહાં જાતે હો તુમ ઇસ કદર જલ્દી હે ક્યા?
રાત બાકી હે ચલે જાના સહર હોને તો દો.
લાખ બીસ્મીલ હો ગયે ઓર કત્લ હોગે સેંકડો,
ઉનકી મેહફીલમે જરા તીરછી નઝર હોને તો દો.
ખાક ઉડાતે આઇંગે મેરી લહદ પર દેખના,
મેરે મરનેકી ઝરા ઉનકો ખબર હોને તો દો.

ગઝલ.

ઉસને કહા પેહચાનલે મેં કાતેલે ખુંખાર હું
મયને કહા તુમપર ફીદા હોનેકો મેં તૈયાર હું
ઉસને કહા અય બેહયા ફિર બઝમ મેં ક્યું આગયા
મયને કહા કાબુ નહી દીલસે મેરે લાચાર હું
ઉસને કહા તુ રખ્મે અરની ક્યું હૈ મુસાફી તરેહ
મયને કહા જલ્વહ દેખા મેં તાલીબે દીદાર હું
ઉસને કહા ગરદનપે તેરી ફીરદું શમશીર કો
મયને કહા દેરી ન કર જીનેસે મેં બેઝાર હું
ઉસને કહા તુને મુજેહ બદનામો રુસવા કર દીયા
મયને કહા તેરે લીયે રુસાવા સરે બાઝાર હું

ગઝલ.

ઉનપે આ શિક હો કે અપની ઝીંદગી બારબાદ કી
ખુદ ફસી ફન્દે મેં બુલબુલ કયા ખતા સૈયાદ કી
ઝુલમ બેહદ કરદીયે તાકાદ હે જલ્લાદ કી
કાટ ડાલુંગા ઝબાં તુને અગર ફરીયાદ કી
બસ મહોબ્બતકા બુરા હો હમ લબોં તક આ ગયા
શીરીં બનકર પુકડાલી કબ્ર તક ફરહાદ કી
અબ બહેગા ખુન બસ કુચેમેં જાના બસ કદર
સુર્ખ મછલી બનકે તેરેગી છુરી જલ્લાદ કી

ગઝલ.

કુંરકી હમકો તમન્નાહે ન ગુલશન ચાહીયે
કમલીવાલે દીલરૂબાકા હમકો દરશન ચાહીયે
હમકો આબાદીસે કીયા મતલબ ગરઝ કીયા વાસતા
હમહેં દીવાને હમેં સહરા કા દામન ચાહીયે
ગેસુ અપને રૂએ રોશન પર પરીહી રેહનેદો
એસે ચેહરે કે લીયે અયસાહી ચીલમન ચાહીયે
બાદ મુરદન રૂહ મેરી ભટકે કહીં અયસા નહો
અબ અઝી ઝો કુચએ જાનાં મેં મદફન ચાહીયે

ગઝલ.

સેફ હો જીસકી ઝબાં શમશીરકી હાજત નહી
પાક હો જીસકી નઝર ફીર તીર કી હાજત નહી
રાત દીન કરતા હે અય દીલ તું કે જીસકી જુસતજુ
વો અગર ચાહે તો કુછ તદબીર કી હાજત નહી
કીયા યાર મુજસે પુછતા હે દર્દ દીલકી દાસતાં
હાલ રોશન હે મેરા તહરીર કી હાજત નહી
યારકે કુચેમેં જા ઔર પી શરાબે મારેફત
મસ્ત દીવાને કો કુછ તવકીરકી હાજત નહી

હુરેં ફેહતાથી કે હમ લેનેકો આયા કરતે
આપ હર રોઝ ઇસ્રાનોર સે આયા કરતે
રોઝ હમ યેહ કદમ આંખોસે લગાયા કરતે
પેશવાઇ કે લીયે ધુમ મચાયા કરતે
રૂખે ગુલ ગુંસે અરક પુચ્છ કે લાયા કરતે
અપને કપળોં કો પસીનેમેં બસાયા કરતે
આપકો તખતે ઝમર રૂદ પે બેઠાયા કરતે
સામને હમ યેહ ખુબ હોકે સુનાયા કરતે-સલ્લ-લાહ

થા ઝબાનો પે ફરીશતોકી મોહમ્મદ કા નામ
કોઇ ચુમેથા રીકાબ ઔર કોઇથા મે થા લુગામ
માંગતી જાતીથીં હુરાને બેહીશતી ઇનઆમ
અખીયાં ભેજ તે જાતેથે દુરૂદ ઔર સલામ

શામેશી સુભ તલક સુમસે લેકર તાશામ
રોઝ ફુવ્વારે ઉછલતેથે ઉછકતેથે જામ
હોઝે કવસરપે હુએ જમ્અ જેસમ ખાસો આમ
જામસે કુલકલે મીનાકે ચેહથા તરઝે કલામ

સલ્લલ–લાહ

શેર. ૭ ગઝલ નં. ૧

હો મયરસર સરવરે આલમકી દરબાની મુઝે
બોરીયાહે ઉનકે દરકાતખતે સુલતાની મુઝે
ઉનકે કદમો પર પડા હું દમ નીકલ જાએ અભી
આજકી આયે અજલ આખિરતુહે આની મુઝે
કયું રહે યસરબમે છોડા કાફલે વાલોંકા સાથ
ઠોકરેં ખીલવાયગી યે મેરી નાદાની મુઝે
આબે ઝમઝમ કીતલબ એક દીન કુવે ઝરવાયગી
ચાહમેં કરના પડેગા ખુનકા પાની મુઝે
એક તવજ્જોહ ડાલકર દીદારહક દીખલા દીઆ
યાનબી તુમને યે બખશાક્યઝરહાની મુઝે
તારે ગીનતા હું શબ્બે ફુરકતમે નીંદ આતી નહી
યાનબી યુલ્લાહ દીખાદો શીકલ નુરાની મુઝે
અપની આંખોસે લગાકર સરપે રખલું ગર મીલે
કફસ પાએ ઉનકી તાહેર તાજે સુલતાની મુઝે.

શેર ૭. ગઝલ નં. ૨

કબ સમાતા જલવાએ શમસો કમર આંખોમેં હે
પરતવે નુરે મહમદ જલવ ગરઆંખોમેં હે
દેખલેં ઇન દો ધરોમેં દેખનેવાલે ઉનહેં
એક ઘર હે ઇનકા દીલમેં એક ઘર આંખોમેં હે
હમને કયું ઉનકો ન દેખા હે યે સબ અપના કુસુર
હેંવો યું દીલમેં નિહા જેસેનઝર આંખોમેં હે
અય સબા અબતો સુનાદે સરવરેદીકી ખબર
દમ મેરા અટકા હુવા અય બે ખબર આંખોમે હે
ગમનકી ઉસકા જો મુઝસે દુર હો અયશાહ દીં
ય તસવવુર આપકા શામોસહર આંખોમે હે
કોનસે પરદેમેં હે તું હે કહાં તેરા મુકામ
તુઝકો નઝરેં ઢુંઢતી હેં તું કીધર આંખોમે હે
હે પસેમુરદન ભી તાહેર અપની આંખોમે તેરી
ઇસ કદરરોએથે હમ અબતક અસર આંખોમે તેહે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૩

તેરે જલવેકે બેહોતોંકો હોશ આનેસે કીયા મતલબ
ઉનહેં પીનેસે કયા મતલબ ઉનહેં ખાનેસે કયા મતલબ
સહેરાએ યસરબકી રીઝાયેં દેખને વાલે
ઉનકેં ગુલઝરે જન્નતકી હવા ખાનેસે કયા મતલબ
મેરે મોલા ફલક બે કાયદા મુજકો સતાતા હે
ઝીળક દીજીએ કે તુજકો મેરે દીલાનેસે કયા મતલબ
ગુનાહોસે મે ગભરાયા તો ફરમાને લગે હઝરત

તેરે શ્યામીતો હમ હે તુજકો ગભરાનેસે કયા મતલબ
સીતમ્ગેસાકી એ કોસર શરાબે શોક પીતે હો
જો રીનદ હે હેં ઉનહેં દુનીયાકે મેખાનેસે કયા મતલબ
ભીખારી હું મેં ઉસરઝઝાકકા જોરઝકે મુતલક હે
મુઝે ગેરોકે આગે હાથ ફેલાને સે કયા મતલબ
વહાબી દુશમનેદીં હે વોહ મેરા દોસ્ત કયું હોતા
અજી હઝરત મુઝે એસે કે યારાને સે કયા મતલબ
ખુદા તાહેરકો સુરવત દેતો લે રસ્તા મદીનેકા
ઇસે હીંદુસ્તાનમેં ઠોકરેં ખાનેસે કયા મતલબ

શેર ૭. ગઝલ નં. ૮.

ગુફતગુ ઉનકી હે કલુલ લાહસે મીલતી હુઇ
ખુશ કલામી હે કલા મુલ્લાહસે મીલતી હુઇ
અયનસીમે સુબહે કયું કરતી હે તુ અટખેલીયાં
આરહી હે કયારસુલીલ્લ હસે મીલતી હુઇ
લાખજાને જાુમબીશ અબરૂએ હઝરતપર નીસાર
યે છુરી હે મદે બીસમીલ્લાહસે મીલતી હુઇ
હરમેં હરફી હે સમાઇ હરમેં હર કા હે ઝુહુર
કોનસી સુરતહે ગેરૂલ્લાહ સે મીલતી હુઇ
બોગ સમઝે કુમબઇઝની શમશકા મતલબથા ઓર
વોહ સદયી કુમ્બેઇઝનુલ્લાહસે મીલતી હુઇ
આરઝુ યે હે પળે જા કર મદીને મેં નમાઝ
મસજીદેનબવી હે બે તુલ્લાહસે મીલતી હુઇ

શોક નાઅતે મુસતુફા તાહેર ન છોડેગા કભી
છોળદું તટોના અતયે કયું અલ્લાહસે મીલતી હુઇ

શેર ૯. ગઝલ નં. ૫

મોહમદ પે લુત્ફે ખુદા હો રહા હે
કેહ ઉમતપે ઉનકી ફીદા હો રહા હે
ચલાહું તસવવુર મે તયબા કીજાનીબ
ખીયાલ સેનબી રેહનુમાં હો રહા હે
કહીં ડુબ સકતી હે ઉમ્મતકી કિસ્તી
કરમ આપકા નાખુદા હો રહા હે
ઉઠે મીમ એહમદ કા પરદા તો દેખું
કે પરદેમેં દર પરદા કયા હો રહા હે
ઝપક જાયેં આંખે તો દીલ ખોલ ઉઠે
મુહમદસે વસલે ખુદા હો રહા હે
ચમકને હેં સીને મેં દાગે મુહબત
યે ગુલશન અજબ પુર ફીઝા હો રહા હે
ગુનેહગાર ઉમ્મત રીહા હો રહી હે
મોહોમદસે વાઅદા વફા હો રહા હે
તુ વોહ દેનેવાલા કે રઝાક મુતલક
તેરે દરસે સબ કુચ્છ અતા હો રહ હો
મેં ઉસ ફખરે મુસ્તફકા સયદા હું તાહેર
ખુદા જીસપે ખુદ મુબતીલા હે રહા હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૬

તુમકો મેહબુબે ખુદા હો તુમસે બળહકર કોનહે
તુમસે આલા તુમસે અફઝલ તુમસે બેહતર કોનહે
ખલકમેં મશહુર હે બંદા નવાઝી આપકી
બનદા પરવર આપસા અયબનદા પરવર કોન હે
આયતે લોલાક કીસકી શાન મેંનાઝિલ હુઇ
મુન ફિરો અયસાન બી અલ્લાહો અકબર કોનહે
સાફ આતે હેં નઝર આછનએ દીલમેં હુઝુર
સાહેબે તકદીર હું મુજસાસીકંદર કોન હે
લાખજાને તુમપે સદકે એક જાં કયા ચીઝ હે
તુમતો હો હર દીલકે અંદર તુમસે બાહર કોન હે
ગુલશને કોનોમકાં મેં સરવરેદીં કે સીવા
બુલબુલો બાગેનુબવતકા ગુલેતર કોન હે
કીસકે નાલેનો સે તાહેર અરશ કો ઇઝઝત મીલી
કીસકો યે રૂતબા મીલા એસા પયગમ્બર કોન હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૭

કહાં હેં રેહમને હકકા ખઝાના દેખનેવાલે
લગાલે મુજકો સીનેસે મદીના દેખનેવાલે
મેરે મોલા મેરી કીશતી ભંવરમેં ડુબ જાતી હે
લગાદે પાર બેડેકા શફીના દેખનેવાલે
દીખાતાહે કીસેરીઝવાંન રીઝા ગુલઝાર જન્નતકી
નદે બેગે કભી દસ્તે મદીના દેખને વાલે

અગર વોહ દેખને મોહરેનુંબુવત લોટ હો જાતે
જોયે મોહરે સુલેમાન ક્ષાનગીના દેખનેવાલે
તમન્નાહે યેહી દીલકી મીલેંતો ચુમલું આંખે
કદે પાયે શાહેનશાહે મદીના દેખનેવાલે
નથી હાજત ઉનહેં અયે મુમીનો કુચ્છ ઇતર જન્નતકી
મોઅતરયે મોહોમદકા પસીના હૈ દેખનેવાલે
દીખાએ અપને સદકેમેં ખુદા હરએક મુસલમાનકો
બડે ખુશબખ્તહેં તાહેર મદીના દેખનેવાલે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૮

જહાં મેદીને અહમદકી રસાઇ હોનેવાલી હે .
અયાં કાબે મેક્ષાને મુસતુફાઇ હોનેવાલી હે
તવલ્લુદ આજ દુનીયાંમેં વોહ મેહબુબે ખુદા હોંગે
કેજીનપર શેફતા સારી ખુદાઇ હોનેવાલી હે
મીટેગી કુફરકી ઝુલમત બજે ગાદીનકા ડંકા
બુરાઇ દુર કરનેકો ભલાઇ હોનેવાલીહે
ખુદા આજ આમીનાબીબીકો વોહ ફરજંદ બખશેમા
હલીમા સાઅદીઆ યે જીસકી ખીલાઇ હોનેવાલીહે
મલક સલવાત પળતેહેં ફલકગર નૌર બરપાહે
અરબમેં ધુમહે ઘરઘર સફાઇ હોનેવાલીહે
હુવેહેં ખુશ દરયાએ અરબ સેરાબ પાનીસે
ચમન સરસબઝહે જલવા પીઝાઇ હોનેવાલીહે
તીયુરે મગરેબી બોલે યે મશરીકકે પરીનદોંસે

ખુતોંકી આજ કાબેસે જુદાઇ હોનેવાલી હે
ખુઝા આયેગા લુંટાગે બહારે ગુલશને જનનત
ગુનેહગારોંકી દોઝખસે રેહાઇ હોનેવાલી હે
અગર મુશકીલ પડી તુઝપર તજલ્લી ચાહીયે તાકીર
ખુદા ચાહે તો અબ મુશ્કીલ કુસાઇ હોનેવાલી હે

શેર ૫. ગઝલ નં. ૯.

જો હમદ ઇલાહીમેં દહન ખોલ રહા હે
તોહીદકે કુઝેમેં શકર ઘોલ રહાહે
કુરઆન તેરી શાને રહીમીકે ખુદાયા
રેહમતકી તરાઝુમેં ગુનેહ તોલરહાહે
ગર દીલમેં પળી હે જો તેરી ચાહકી રસ્સી
દીલડોલકી માંનીદ મેરા ડોલ રહાહે
સૈયાદ મુજે કુનજે કફ્સ ખુલે બરીહે
તીલી મેરેપીંજરેકી અબસ ખોલ રહાહે
કયા ખવાબમેં ગફ્લત કીપળા સોતાહે તાહે
ઉઠ બેઠ કેહ અબ મુરગ સહર બોલ રહાહે

શેર ૭. ગઝલ ન. ૧૦.

રહેપેશે નઝર ચસરબ નગરી યા આરઝુ દારમ
કટે સુખસે મોરી સગરી ઉમરીયા આરઝુ દારમ
તોરી પયું પરૂં બાદેસબા સુનલે અરજ મોરી
રસુલીલાહકી લાદે ખબરીયા આરઝુ દારમ

તસવર મેરી આંખોમેં બંધે એક કમલીવાલેકા
જો કાબેસે છુટેકારી બદરીયા આરઝુ હારમ
નહી ભાતા મેરે દીલકો શહાબાઝાર દુનીયાકા
મદીનેકી દીખાદીજે બજરીયા આરઝુ હારમ
લબે કોસર જો દેખે આપ મુજકો સાકીએ કોસર
જોખાલી હોતો બરદીજે ગગરીયા આરઝુ હારમ
કહાં તક હીજરમેં તુળપું શહા દરદે જુદાઇમેં
બસ અબતો કીજેકીરપાકી નઝરીયા આરઝુ હારમ
સફરકી દીલમેં ઠાની હે તો ચલ કાબેકો અયતાહેર
વોહી રસ્તે વોહા મીદી ડગરીયા આરઝુ હારમ

શેર ૩ર. ગઝલ નં. ૧૧.

આપતય કર ચુકે જબ મુકામે હના
કોઈ વેહદતકા પડદા ઉઠાને લગા
હોકે બેતાબપરદેસે નીકલા ખુદા
અપને બંદોકો જલવાદીખાને લગા
રેહતા આશીકસે માશુકકબતક જુદા
આયે જીબ્રીલહોરન બહુકમે ખુદા
લાયેકોસરકા પાની વઝુકે લીયે
સોક ઝંજીર હુજરા હિલાને લગા
આકે દેખાકે સાલારજીન્નો બશર
ખ્વાબે રાહતમેં થે ઉમ્મેહાનીકે ઘર
પાયે અકદસસે પર અપને મલે

શોક વસલે ઘલાહી જગાને લગા
અવાબ રેહમતસે જાગેજો શાહે
જુદા કીયા હુજરેમે ફેરન દુગાના અદા
વહાંસે નિકલેતો દુલ દુલપા દરપે ખળા
ઉનકો બીઠ લાકે સરઅત દેખાનેલગા
સેર સાતો ફલકકી કરાઇ ઉન્હે
ચીજ એક એક વહાંકી દીખાઇ ઉન્હે
સારે નબીયું સે હઝરત મુલાકી હુવે
જીસને દેખા ખુશીયાં મનાને લગા
દીયા ઘલમેલદુન્નીંદા હકને સબક
હુવે આપ પર રોશન ચોવદાતબક
કભી આંખોસેસેહને જો દેખાનથા
વો તમાશા યે કુદરત દીખાને લગા
દખ્ખા હજરતને ના લેન પેહુને કદમ
કયા મુબારીક વોહ શબથી ખુદાકી કસમ
અર્શકો ઇજતકાતોહફામીલા
સોતી કીસમતકો અપની જગાને લગા
બાબ જનત વે પોહચે જો શાહે ઉમમ
બોલે ગીલમાકે આઇવે અબરે કરમ
બળકે હુરંને હઝરતકે ચુમે કદમ
ફર્શ આંખોકા રીદવાં બીછાને લગા
શાખે ઝુક ઝુક કે તસલીમ કરને લગી
ગોદ જનનતકે ફુલોંસે ભરને લગી

નખમે તુબા લચંક્કર ખમીદા હુવા
બહરે તાંઝીમસરકો ઝુકાને લગા
નગમે શાદીકે બુલબુલ સુનાને લગી
ખીલકે હરએક કલી મુસકરાને લગી
શાંખે ઝુમને લગી બરગ હીલને લગે
નખલ જુન્બા હુવે વજદ આનેલગા
બાગે દોઝખપે પોહચે જોખતમેં રસુલ
અપની ઉમતકી ગમખાર સાબાર કુલ
પહેલાતબકા એથા ઓર તબકોં સેકમ
ઉસકી હિદ્દતકા માલીક દીખાને લગા
ફીરતો હઝરત પરેશાન હોનેલગે
ધ્યાન ઉમતકા આયા તો રોને લગે
એસી હાલત ખુદાસે ન દેખી ગઇ
જોશ દરીયા યે રેહમતમેં આને લગા
હુકમ આયાકે મેહબુબ ડરતા હેક્યુ
અપની ઉમતકાગમ ઇતના કરતા હેકયું
સબદો રેહમતસે બખશુંગા રોઝેજઝા
એસાબેકલન હો દીલ ડીકાને લગા
સુનકે ઇરશાદે બારીયે શેહને કહા
તેરી રેહમત કે કુરબાન બારે ખુદા
મુઝકો ઉમતકી બક્ષીસ કામુઝદા દીયા
નાઝ મેરે તો એસે ઉઠાને લગા
હોકે રૂખસત જબઆયે હબીબે ખુદા

દીનકો ખુબહુસે સબઝ કિસ્સા કહા
બોલે સચ્ચેકો તુમ અય નબી મુસ્તુફા
ઔર અબુજહેલ જુ કાબતાને લગા
હાલ હરએકકા તાહેર તું સબકો સુના
જો મુનાસીબ થા હોનેકો હીસ્સા મીલા
સચ્ચે દુન્યામે સીદ્દીક અકબર હુવે
જુઠા દોઝખમેં જાકર ઠીકને લગા:

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૧.

હય દલીલે કુલ્લે નફસીન સબ ફના હો જાયગે
હમભી એ તે રાહીત મુલક બકા હો જાઇંગે
કબ્રહીતક સાથ હેંગ દોસ્તાને બેરીયા
ખાકર મટીમેં બ પ્યારે જુદા હો જાયેંગે
હાથ ખાલી જોઇને દુનીયાસે દોલત છોડકર
માલિકે માલીક અઝીઝે અકરૂબા હો જાયગે
હોગયે ઓલાદસે મા બાપતો મર કર જુદા
ખુલદમેં અય મોમીનો સબ એક જા હોજાયગે
જીતેજી કુચ્ચ કામ કરલો આખીરતકા ગાફીલો
મરતે દમ બેકાર સારે દસ્તોપા હો જાયગે
પેહલવાં કયા કર રહેહે જીસમ કે આઝાપેનાઝ
કબરમેં કીડે કોડેકી ગીઝા હો જાયગે
દેખકર મરકદમે તાહેર સરવરે દીંકા જમાલ
આશીકે જાં બાઝ કદમેં પર ફીદા હો જાયગે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૨.

જબ અર્યાનુરેશ હે ઝમન આગયા
બીન ચમન બીન ચમન બીન ચમન હો ગયા
ડરકે શૈતાન પહાડોમેં જાકર છુપા
બેવતન બેવતન બેવતન હો ગયા
સારે કુફ્ફારજીને સે બેઝારથે
એકમરન એકમરન એકમરન હો ગયા
કાંટે કાંટેકા યસરબકેથાવે ખુશી
જાંવતન નસરતન માઝનન હો ગયા
ખાક જલ ભુનકે ગેરતસે યુજહલકા
તનબદન તનબદન તનબદન હોગયા
ભીસલે બુલબુલ મસર્રતસે મુરગે સહર
નગમેઝન નગમેઝન નગમેઝન હો ગયા
ખુબ ખેળાયે તાહેરને જીકે નબી
દીલગમન દીલગમન દીલગમન હોગયા

શેર ૧૮. ગઝલ નં. ૧૩.

વોહ નીશાને કુફર મીટા ગયે બખુદા ખુદાસે મીલા ગયે
યે કીયા ખુદાકે હબીબનેકે બુતોંકા કલમા પઢા ગએ
રહે કુફર શીર્કસે ફેરકર વો ખુદાકા રસ્તા બતા ગયે
હમે પુલસીરાત પે ચલાગયે કે હર એક બલાસે બચા ગયે
મુઝે યું ગુનાહોપે નાઝહે કરમ ઉનકા મેહરમેરાઝહે

મેરે પરદા પોશહે મુસ્તુફા જો બદોંકે એબ છુપા ગયે
મેં ફસાથા બેહરે ગુનાહમેં લીઆ મુજકો અપની પનાહમેં
જીને ખલકકેહતીહે ના ખુદા વોહી બેડા પાર લગા ગયે
કભી રોતે રોતે જો સોગયા તોનઝારા આપકા હોગયા
મુજે ખ્વાબમેં નઝર આ ગયે મેરે સોતે ભાગ જગા ગયે
ઉઠે સાતપરદે હીજાબકે બહ પાયે શોક જનાબ કે
કુંઇ આતેં રાઝ વન્યાઝકી જો હુઝુર પેશ ખુદા હો ગયે
યે ખીયાલ થા જીને રોઝો શબ હમેં હાજીહજી કહીંગેસબ
વોહનબીકેરોઝયે પાકપર ગયે પસ ગરઝસે તો કયા ગયે
જો ફીરાકે શાહમેં ધુલગયે તો ગુનાહ સબ યહીં ધુલ ગયે
બચા ખુન દીલ ઉસેપીગયે રહાલખ્તે દીલ ઉસે ખાગયે
તેરે બાદ તાહીરેનાતખ્વાન યે કહીંગે લોગ જહાં તહાં
વોહ કલામ લીખ્ખાહે નાતમેં કે જહાં મેં ધુમ મચા ગયે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૧૪.

જા રહાહું ઉનકે કદમોપર મચલનેકે લીયે
હસરતે દીલમેં તળપતીહે નીકલનેકે લીયે
બીસતરે ગમસે ઉઠા લીજીયે મરીઝે હીજ્રકો
યાનબી મજબુર હું કરવટ બદલનેકે લીયે
યા મોહોમદ નફસ શેતાનસે બચા લીજે મુઝે
મુસત એદ હય અઝદહા બનકર નીગલનેકે લીયે
ખારોખસસે પાક રક્ખી હે શરીઅતકી સળક

કયા મીલા હે સાફ રસ્તા મુજકો ચલનેકે લીયે
મરતે દમ તક ભી રહા બુજહલ દુશમન આપકા
આપદોઝખમેં ગયા કમ બખત જલનેકે લીયે
સર ઉઠાલો જીતનાજી ચાહો યહાં અય સર કશો
મુસત અદહેં વહાં ફરીશતે સરકુચલને લીયે
કરલે જો કરના હે ગાફીલ મોત હે સરપર ખળી
સુબહ ગુઝરી શામ આય દીન હે ઢલનેકે લીયે
યે ન છોડેગી કીસકો દમ નીકાલે ગી જરૂર
હે અજલકા દાવ એકદીન સબપે ચલનેકે લીયે
કેસે કેસે યાર હયદમ ચલ દીયે સુએઅદમ
રહે ગયા તાહેર કફે અફસોસ મલને કે લીયે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૫.

પરેશાં અગર મેરી ઉમ્મત રહેગી
તો દીલપે મેરે એક મુસીબત રહેગી
મોહોબત મુજહે અપની ઉમત સે યારબ
હમેશાં સેહેતાકયામત રહેગી
ન બખશેગા જબ તક સબ ઉમતકો યારબ
હમેશાં કો તુજસે શીકાયત રહેગી
જોએક ઉમતી મેરા દોઝખમેં હોગા.
તો મેહરૂમ મુજસે ભી જનત રહેગી
બવક્ તે વીલાદત ભી ઉમતકા ગમ થા

બહદ મેં ભી ઉસકી મોહોબત રહેગી
કયા મતકે દીનમંચ પરશાંન હુંગા
તેરે ફજલ સે દીલકો કુવત રહેગી
રહેગા સદા નામ બાકી ખુદા કા
ન તાહેર ન તાહેરકી સુરત રહેગી

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૬.

યાનભી આપકી ફુરકત તો ગવારાહી નહી
કોઇ તુમ સા મુઝે દુનીયામે પ્યારા હ નહી
આન કર દામને રેહમત મેં છુપાલે મેલા
હું ગુનેગાર કહીં મેરા ગુજારા હા નહી
આસરા હે તો ફક્ત અપને ખુદાકા હે મુઝે
અબ કીસીકા મુઝે દુનીયામેં સહાનહા નહી
હુસ્ને યુ સુફમે ભી હે હુસ્ને મો મ પ્યારા
કોઇ ઇસ શાનકા મેહબુબ દીલ આરહ નહિ
હે મરીઝાંને મોહબતપે ખુદાકી રહેમત
વોહ દીયા દરદ કે જીસ દરદકા ચાનહી નહી
હેં બહોત આપકી ફુરકતમેં પરેશાં ખતર
એક ફક્ત ગમસે બુરાં હાલ હમારાહ નહી
ફેરલી સાફ અઝીઝોને નીગાહેતાહે
હમતો સમકે હે મગર કોઇ હમારાહી નહી

સવાલ વ જવાબ.

કીંકયું ન લુટેં મઝે વસલે યારકે
ચાર દીન તો યેહી હંય બહારકે
કયું ન જોબન દીખાએં સવારકે
ચાર દીન હંય યેહી લુટ મારકે
પાન ખાકર લબોંકો રચાને લગે
વોહ તો હંસ હંસ કર દંદા દીખાને લગે
બીખરે ગુલશનમેં દાને અનારકે—ચાર
કોઇ તડપે કોઇ હો સીસકતા હુવા
ઓર ગુલ હો હરસીમ્તકે યેહ મેરા દીલ લીયા
કોઇ બેખુદ હુવા આહા મારકે—ચાર
દેખ લેના હઝારોંકે સર જાએંગે
દીલ મેલાખોંકે બાલે ઉતર જાએંગે
તુમ જો ચલતી હો સીના ઉભારકે—યાર
કેઇ મર જાએ જાને હમારી બલા
મેલા ચંદરોઝ હય ફીર જવાની કહાં
હમ ચલે કીયું ન સીના ઊભારકે—ચાર
બઝમ અગયારમેં યું નઝા યા કરો
કોઇ સમઝાએ તો ઉસકો સમઝા કરો
સદકે જાઊં મંય તીરછી નીગાહકે—યાર
બઝમે—અગયાર મેં હુસ્નકે રોબસે
યે કીસે હોસલા હય કે ઊફ કર સકે
હાથ રહે જાએં સીનેપે મારકે

કહ કુશાં માંગ પર લોટ હો જાવેગી
આજ અગીયાર સે ચોટ હો જાવેગી
ઘરસે નીકલે વો ઝુલફેં સવારકે

આશુક
કયું ન કહ કુશાં માગ પર લોટ જા
મેરે અલ્લાહને હુસ્ન એસા દીયા
સદકે જાઉં મૈ પરવરદીગારકે

આશક
માના હમને કે તુમ્હેં હુસન ખુદા દેતા હય
પર યે અંદાજ તુમ્હેં કોન સીખા દેતા હય

આશુક
પેટ માદર સે કોઇ સીખકે આતાહી નહીં
ચાહને વાલાહી કમબખ્ત સીખા દેતા હય

પહલો છોડો સજન ઘર જા નારે.

આશુક
દેખો સીતમ-યે ઇશક કે કયા કામ કર ગઇ
મએ જોપીયે સરાબકી પીતેહી ચડ ગઇ
સુબહા હોગી કરૂં કયા બહા નારે

આશક
આ લપટ સીનેસે ઝાલીમ કયું હમેં તરસાય હય
દીલકે તરસાનેસે ઝાલીમ અર્શભી હીલ જાયે હય
અબ ન છોડું યેહી દીલમેં ઠાનારે

માશુક

આપકી આંખોને દેખો યે કયા કામ કીયા
ખુદ તો બદનામ હુવે ઔર હમેં બદનામ કીયા
કભી હમસે ન દીલકો લગાનારે

આશક

હમેં કહેના હય કુછ તુમસે મગર હમ તુમસે ડરતે હૈં
અગર કહે દો તો કહે દેંગે કે જાની તુમપે મરતે હંય
નહીં અબ તેરે સીવા કોઇ ઠીકાનારે

માશુક

મેરી ભોલી સુરત પે રીઝા ગર જાન કરતે હો
મૈ તુમસે પુછતી હું મુઝપે કુછ એહસાન કરતે હો
જરા દીલકો તુમ અપને સમઝનારે

આશક

યે અચ્છી દીલ લગી હૈ હર ઘડી હર વકત હરદમકી
કભી ગુસ્સા કભી ગાલી કભી ઘુરકી કભી ધમકી
હાય આશકપે રહમતો ખાનારે

માશુક

યહીં જાનો નહીં કુછ ખબર સાહેબ આપકે દમકી
હમારી ગાલીયોંમે આજ કલ તાસીર હય સમકી
હુવા ના હકપે તુ હમ દીવાના રે

આશક

બોસે તેરે આરીજે ગુલફામકે
લા મુઝે દે દે તેરે કીસ કામકે
ગુલે આરીઝ કે બોસે દીલાના રે

આશુક

બોસે મેરે આરીજે ગુલ ફામકે
લે નહીં સકતા કોઇ બે દામકે
જરા મું હકો તુમ અપને બનાના રે

આશક

કર લીજીએ આજ તો વયદા બોસો કીનાર કા
દીલ તોડતે નહીં કીસી ઉમ્મીદ વારકા
શરતે ઉલફત જરા તો નીભાના રે

આશુક

માલુમ હુવા તુ આશીકે શયદા હય અય બશર
અચ્છા મંયવઅદા કરતી હું કલ આના મેરે ઘર
જરા આના તો સીટી બજાનારે

ગજલ—સવાલો જવાબ.

સવાલ—અદા માર ડાલેગી જાને તુમ્હારી,
સદા ન રહેગી જવાની તમ્હારી,
જવાબ—લડક પન મેં ય્હે ઝીદ હૈ જાની તુમ્હારી,
અભી દેખની હૈ જવાની તુમ્હારી,
સવાલ—કહા મંયને હયરો તો બોલે ય્હે હંસ કર,
નહિં શીર સુનેંગે કહાની તુમ્હારી,
જવાબ—તુમ હમ ગરીબોંસે કયા પુછતે હો,
ખુદા કા કરમ મહેરબાની તુમ્હારી.

સવાલ—દીયા દામ તુમને જુદાઇ કા મુઝકો
યેહી એક રહેગી નીશાની તુમ્હારી,

સવાલ—રહો આપને આપે મેં બાહાર ન નીકલો,
કહીં ફટ ન જાએ મ્યાની તુમ્હારી

જવાબ—નહિં ચુસ્ત સીલાવર પહેના કરો તુમ,
કે ફટતી હૈ યુંહી મ્યાની તુમ્હારી

સવાલ—જબાં અપની રોકો ચ્હે તાકીદ હૈ મેરી,
નહિં આંખ કર દુંગા કાની તુમ્હારી,

જવાબ—ચલોચુપ રહો અપને ઘર જાકે બયઠો.
ઇસીમેં ભલાઇ હૈ જાની તુમ્હારી,

સવાલ—કહાં સે એહ સીખા હૈ મીસરે ચુરાના,
ભુલા દુંગા મંય શાએર ખ્વાની તુમ્હારી

જવાબ—શાઇર મંય ખુદ હું તખલ્લુસ હૈ આઝાદ,
છુટા દુંગા મંય જુબાની તુમ્હારી,

જવાબ—ન ભુલેંગે એહસાન પીછલે તુમ્હારી
સજા દે ગઇ જબ જવાની તુમ્હારી,

સંવાલ—દુપટે કા પલ્લુ ઝટક કર ન ચલના,
કમર બલ ન ખા જાએ જાની તુમ્હારી,

જવાબ—સલાઇ સે ઇસકો તુમ ખાલી ન રખના,
બીગડ જાએગી સુરમા દાની તુમ્હારી,

કવ્વાલી

નિગાહે નાઝકે દો તીર લીયે બેઠે હેં

તુર વાલે તેરી તન વીર લીયે બેઠે હંય,
હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંય
તેરા નામ અલેફસે હે શુરૂ તેરા નામ દાલપે ખતમ હે
તુમસે અચ્છા કોન હે દીલ લો જીગર લો જાન લો
સબ તુમહારે વાસ્તે હે દીન લો ઇમાન લો
લેકીન ઇતની શરત હે ઇસમેકે કેના માનલો
મંય હું દીવાના તુમહારા તુમ મુજે પહેચાન લો
તુર વાલે તેરી તનવીર લીયે બેઠે હંય
હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંય
દીલ મેરા ચાક કીયા ઉસને યે કેહકર મુજસે
દેખતા હું મંય તેરે દીલકી તમન્ના કયા હે
દીલ ચીર તો હો મગર ઇતના રહે ખ્યાલ
દીલ મંય ઇશ્ક મે. હબુબકી તેહરીર લીયે બેઠે હેં
ઓર મજનું પે કીસીને પુછા યે સુખન
ઇશ્ક લયલી અબભી બાકી હય તેરી વો ખુશતન
કબરસે ચીલ્લાકે બોલા ફાડકે મુંહસે કફન
હુસ્ન બે બુન્યાદ બાશક આશક બે બુન્યાદ નેરત
હુરે કેતી થીં કે હમ લેનેકો આયા કરતે
આપ ઇસ તરાહસે હરરોઝ બુલાયા કરતે
ગુલશને દહરસે ગુલ તોડકે લાયા કરતે
અપને કપડુંકો પસીનેમે બસાયા કરતે

આપકો તખ્ત ઝમરૂદપે બીઠાયા કરતે
સામને હમ યું ખડે હોકે સુનાયા કરતે
હુરે જન્નતકો તુઆરફ હો ફ્લકકો તારે
હમ તુજીકો બુતે બે પીર લીયે બેઠે હેંય
હાલ ફુરકત કયા લીખું તુમ આપ આકર દેખલો
યા મેરે મવલા મુજે તુમ ખુદ બુલાકર દેખલો
દોહી કસમેં દે રહાહું આપકે સરકી કસમ
તુમ મેરે હો જાવ યા અપના બનાકર દેખલો
ખાનએ કુદરતે મેહબુબ ઇધરભી ઝુકના
હમભી બીગળી હુઇ તકદીર લીયે બેઠે હંય
મંય જો કલ ઘરસે ચલા એક દસ્ત વીરાંકી તરફ
વહશતે દીલ લે ગઇ ગોરે ગરીબાંકે તરફ
કયા બતાઉં મંય વહાં કયા કયા મુજે આયા નઝર
કુછ ગોર કર દેખા હે કે કાબુસે નહી અબતક જીગર
વો ઉદાસી થી કે દીલપે એક ઉદાસી છાગઇ
રૂહભી થરરા ગઇ આવાઝ જબકે યે સુની
ખુબીયાં સારી ઝમાનેકી ઝમાનેમા મીલીં,
હમ તુજીકો બુતે બે પીર લીયે બેઠે હંય
આપકી કબર મંય હાય મુહમ્મદકી સદા
લે ચલે કબરમે દરદ નહાંને મેહબુબ,
તેરેહી દસ્ત મંય તારીકી મદફન અકબર,
હોગી મદફન મેરા યે દાગ નીહાં ખહબુબ.
ચકકરો દીલકી ન પુછો તુમ અય હમનશી
નીગાહે નાઝકે દો તીર લીયે બેઠે હંય

ગુરબતે મજનુંપે એક દીન લયલા મેહમીલ નશીં
જાકે બોલી મેરે પ્યારે મેરે પ્યારે મેરે મજનું દુલ નશીં
હુસ્ન બે બુન્યાદ થા અબ હો ગયા મુઝકો યકીં
આ ગલે મીલ લે કે પાએ ચેન યે જાતે હઓં
કબરકા ગોશા ફુટા મજનુંને દી ઇતની સદા
હમ જો અપના દીલ દીલગીર લીયે બેઠે હેં
આશક મેહબુબકી તસવીર લીયે બેઠે હય
તુરવાલે તેરી તનવીર લીયે બેઠે હંય
એક દીન તુમને જો મજનુંકો કહીં દેખાયા
સુખકર ઇશક મંય લયલાકે હુવા થા કાંટા
કયા કરૂં હાલ બયાં ઉસકે તને લાગીરકા
મુંહથા મગરીબકી તરફ ઓર તરાકા ઇલમથા
ઉસ જાપે કભી યાસીન પઢી જાતી થી,
જબ જો હીલતે થે તો વો સાફ સદા આતી થી,
ખા મએ કુદરતે મેહબુબ ઇવરબી ઝુકજા
હમભી બીગડી હુઇ તકદીર લીયે બેઠે હંય
મનઝીલે ઇશ્કમે મોહતાજ નહી હય હમદમ
કેસ ફરહાદકી જાગીર લીયે બેઠે હય
તુમ જો ગયરોંગી મહોબ્બતકા લીયે બેઠે હંય
હમ તુજીહા બુતે બે પીર લીયે બેઠે હંય

સમાપ્ત.